सिताभ्रसदृशं हिमगिरिशिखरसदृशं ॥ २२ ॥ राजासनंहित्वा प्रत्युत्थायेत्यर्थः ॥ स्वमतं स्वानुमतं कृत्यं पप्रच्छसचयदाज्ञप्तंतत्कृतमितिन्यवेदयत् ॥ २३ ॥ तुल्यं तुल्यकालं ॥ २४ ॥ अभ्यनुज्ञातः सर्वस्यकर्तव्यस्यकृतत्वाद्विश्रम्यतामित्युक्तः ॥ २५ ॥ अभ्यउत्तमः ॥ २६ ॥ इतिरामाभिरामे श्रीरा०रा०वा०अ०पंचमःसर्गः ॥ ५ ॥ ॥ ७ ॥ आदरात्पुनरभिषेकसामग्रीवर्णनं ॥ उपागमत् उपासांचक्रे ॥ नारंजीवसमूहोऽयनमंतर्यामितया स्थानंयस्य तेनांतर्यामिणमित्यर्थः ॥ १ ॥ शिरसापात्रींप्रगृह्य नमस्कारपूर्वमित्य

सिताभ्रशिखरप्रख्यंप्रासादमधिरुह्यच ॥ समीयायनरेंद्रेणशक्रेणेवबृहस्पतिः ॥ २२ ॥ तमागतमभिप्रेक्ष्यहित्वाराजासनंनृपः ॥ पप्रच्छस्वमतंतस्मैकृतमित्यभिवेदयत् ॥ २३ ॥ तेनचैवतदातुल्यंसहासीनाःसभासदः ॥ आसनेभ्यःसमुत्तस्थुःपूजयंतःपुरोहितं ॥ २४ ॥ गुरुणात्वभ्यनुज्ञातोमनुजौघंविसृज्यतं ॥ विवेशांतःपुरंराजासिंहोगिरिगुहामिव ॥ २५ ॥ तदग्र्यवेषप्रमदाजनाकुलंमहेंद्रवेश्मप्रतिमंनिवेशनं ॥ व्यदीपयंश्चारुविवेशपार्थिवःशशीवतारागणसंकुलंनभः ॥ २६ ॥ इत्यार्षेश्रीरामायणे वा०आ०अ०पंचमःसर्गः ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ गतेपुरोहितेरामःस्नातोनियतमानसः ॥ सहपत्न्याविशालाक्ष्यानारायणमुपागमत् ॥ १ ॥ प्रगृह्यशिरसापात्रींहविषोविधिवत्ततः ॥ महतेदैवतायाज्यंजुहावज्वलितानले ॥ २ ॥ शेषंचहविषस्तस्यप्राश्याशास्यात्मनःप्रियं ॥ ध्यायन्नारायणंदेवंस्वास्तीर्णेकुशसंस्तरे ॥ ३ ॥ वाग्यतःसहवैदेह्याभूत्वानियतमानसः ॥ श्रीमत्यायतनेविष्णोःशिश्येनरवरात्मजः ॥ ४ ॥ एकयामावशिष्टायांरात्र्यांप्रतिविबुध्यसः ॥ अलंकारविधिंसम्यक्कारयामासवेश्मनः ॥ ५ ॥ र्थः ॥ महतेदेवायनारायणाय ॥ २ ॥ आशास्य प्रार्थ्य ॥ आत्मनः प्रियं राज्याभिषेकाविघ्नरूपं ॥ वस्तुतोरावणवधफलकवनगमपनरूमाशास्यसंकल्प्येत्यर्थः ॥ वैदेह्यासहेत्यत्राप्यपकृष्टव्यं ॥ नहिचतुर्दशभुवनाधिपतेरेतद्यौवराज्यंप्रियंभवति ॥ सकलतद्देशमनुष्यप्रियत्वादात्मनइत्यस्यवैफल्यंचाऽग्रव्याख्यानेप्राप्तोतीतिदिक् ॥ कुशसंस्तरे कुशमयेशयनीये ॥ ३ ॥ नियतमीश्वरमात्रविषयं ॥ विष्णोरायतने निजभवनवर्तिनिदेवपूजालये ॥ ४ ॥ ५ ॥